

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne [redacted] o dovolání obviněného [redacted] trvale bytem [redacted] t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. 13 To 81/2017, který rozhodl jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Chrudimi pod sp. zn. 2 T 183/2016, takto:

Podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. se dovolání obviněného [redacted] odmítá.

Odůvodnění:

1. Obviněný [redacted] (dále jen „obviněný“, příp. „dovolatel“) byl rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 23. 1. 2017, sp. zn. 2 T 183/2016, uznán vinným, že

ve dnech [redacted] a přesně nezjištěného dne týden poté, nejpozději tedy [redacted], vždy v [redacted] okres [redacted]

pod falešnou záminkou zajištění koupě osobního automobilu zn. Chevrolet Captiva ve [redacted] kterou však od počátku vůbec nemínil realizovat, postupně podvodně vylákal od [redacted] po částkách [redacted] Kč, [redacted] Kč, [redacted] Kč, [redacted] Kč, [redacted] Kč a [redacted] Kč celkovou částku [redacted] Kč, kterou si ponechal pro sebe, aniž by pro poškozeného cokoli opatřil a přes opakované sliby mu z ní dodnes nic nevrátil, když uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 22. 2. 2012, č. j. 4 T 5/2009-421, pravomocným dne 23. 7. 2012, uznán vinným přečinem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, z něhož část vykonal, a z výkonu zbytku byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 9. 1. 2014, sp. zn. 6 Pp 125/2013, se stanovením zkušební doby v trvání 3 roky, která dosud běží.

2. Takto popsané jednání obviněného soud právně kvalifikoval jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a uložil mu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon podle § 84 tr. zákoníku za použití § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let za současného vyslovení dohledu nad ním.

3. Proti citovanému rozsudku obviněný odvolání nepodal. Učinil tak ovšem státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chrudimi v neprospěch obviněného, a to jen do výroku o uloženém trestu (vyslovil v něm názor, že obviněnému měl být uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť skutek, jenž spáchal, vykazuje znaky speciální recidivy). Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích o něm rozhodl rozsudkem ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. 13 To 81/2017, tak, že z jeho podnětu podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o uloženém trestu, a podle § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodl tak, že obviněnému za přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nezměněn, a dále za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 3. 7. 2013, č. j. 5 T 135/2010-150, uložil podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku *souhrnný trest* odnětí svobody na dva roky, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadil do věznice s dozorem. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zároveň zrušil výrok o trestu z výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Chomutově, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

4. S takovým rozhodnutím odvolacího soudu se ale obviněný neztotožnil, a proto proti němu (a rovněž proti rozsudku soudu prvního stupně) podal prostřednictvím obhájkyne [REDAKCE] dovolání z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. ve spojení s důvodem podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

5. V dalším textu dovolatel rozvedl, že s poškozeným nikdy nejednal s úmyslem jej podvést a vozidlo mu z [REDAKCE] nezajistit a nepřivést. Činil pro to všechny kroky, avšak poté, co byl těsně před Vánoci roku [REDAKCE] vzat do vazby, nestihl automobil přivést; následně oslovil písemně poškozeného z věznice s tím, že mu peníze vrátí, a tyto mu pak i v plné výši vrátil. Vyslovil proto názor, že mezi ním a poškozeným se jednalo maximálně o občanskoprávní vztah a poškozený měl možnost domáhat se svého práva civilní cestou. V návaznosti na uvedené skutečnosti vyjádřil přesvědčení, že soudy obou stupňů se dopustily chybného právního hodnocení jeho jednání, když je podřadily pod trestný čin podvodu, přestože u tohoto nebyl dán úmysl poškozeného podvést, a tudíž měly trestní stíhání proti němu zastavit. Vzhledem k tomu, že částku [REDAKCE] Kč poškozenému vrátil, bylo již nadbytečné jej odkazovat na občanskoprávní řízení. Dále zdůraznil, že po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v roce [REDAKCE] žije s manželkou a synem řádným životem, má stálou práci a splácí své závazky. Poukázal rovněž na to, že sám poškozený se o své vůli zajímal o to, jak v jeho věci bylo rozhodnuto, a když zjistil, že mu odvolací soud uložil nepodmíněný trest odnětí svobody, sám mu přivezl prohlášení s ověřeným podpisem; podle jeho slov by na policii nešel a nepodal trestní oznámení, pokud by jej policie nepřesvědčovala a řekla mu možný výsledek celého řízení a též jej informovala o možnosti řešit věc civilní cestou; měl jen strach, že se jeho pohledávka promlčí.

6. Z výše uvedených důvodů obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil oba napadené rozsudky. Současně požádal o odklad nástupu do výkonu trestu odnětí svobody do doby rozhodnutí Nejvyššího soudu.

7. Dovolání obviněného bylo v souladu s ustanovením § 265h odst. 2 tr. ř. doručeno v opise nejvyššímu státnímu zástupci. Státní zástupce činný u Nejvyššího státního zastupitelství přípisem ze dne [redacted] sdělil, že se k němu nebude věcně vyjadřovat. Současně souhlasil s tím, aby Nejvyšší soud učinil rozhodnutí za podmínek § 265r odst. 1 tr. ř. v neveřejném zasedání, a to i ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.

8. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.), a splňuje i obligatorní náležitosti obsahu dovolání uvedené v § 265f odst. 1 tr. ř.

9. Následně se Nejvyšší soud zabýval otázkou přípustnosti podaného dovolání. Podle § 265a odst. 1 tr. ř. totiž lze *dovoláním napadnout pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští* (v druhém odstavci tohoto ustanovení je pak uveden výčet rozhodnutí, jimiž se rozumí „rozhodnutí ve věci samé“). V této souvislosti je velmi významný mimo jiné i rozsah, v jakém soud druhého stupně napadené rozhodnutí soudu nalézacího věcně přezkoumával. Této problematice je věnován § 254 tr. ř. Jeho první odstavec uvádí, že odvolací soud *přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou v odvolání vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.*

10. V posuzovaném případě (jak již bylo zmíněno výše) se proti odsuzujícímu rozsudku nalézacího soudu odvolal pouze státní zástupce, a to výhradně do výroku o trestu. Odvolací soud tedy napadený výrok ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal, aniž bylo nutné, aby se věcně zabýval jakýmkoliv jiným výrokem (postupem podle § 254 odst. 2 tr. ř.), a pouze o něm také svým rozsudkem rozhodl.

11. Podle konstantní judikatury totiž platí, že pokud odvolání bylo podáno toliko proti výroku o trestu rozsudku soudu prvního stupně a odvolací soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumával zákonnost a odůvodněnost pouze tohoto oddělitelného výroku rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo (aniž byl přitom povinen přezkoumat jiné výroky postupem podle § 254 odst. 2, 3 tr. ř.), může dovolatel napadnout dovoláním rozhodnutí odvolacího soudu jen v tom rozsahu, v jakém byl odvolací soud oprávněn přezkoumat rozsudek soudu prvního stupně. Směřuje-li přesto dovolání proti výroku, který odvolací soud nepřezkoumával podle § 254 odst. 1 tr. ř. a neměl povinnost jej přezkoumat ani podle § 254 odst. 2, 3 tr. ř., musí být takové dovolání odmítnuto jako nepřípustné podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. 5 Tdo 82/2003, publikované pod č. 20/2004 Sb. rozh. tr.).

12. V dané věci je tudíž zřejmé, že dovolání obviněného sice bylo podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. ř. **přípustné**, avšak mohlo směřovat **jedině proti výroku o trestu**. Dovolatel ovšem ve svém podání brojil výlučně proti výroku o vině přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, když namítal, že soudy obou

stupňů daný skutek chybně právně posoudily, neboť nebyla dána jeho subjektivní stránka ve formě úmyslného zavinění (tvrdil, že nejednal s úmyslem poškozeného podvést, tj. vylákat od něj finanční prostředky s úmyslem mu je nikdy nevrátit a vozidlo mu z [REDAKCE] nepřivést), a že v posuzované věci se jednalo maximálně o vztah občanskoprávní s tím, že poškozený měl možnost domáhat se svého práva civilní cestou. Takto vymezené a odůvodněné **dovolání obviněného není přípustné.**

13. Z těchto jen stručně uvedených důvodů (§ 265i odst. 2 tr. ř.) Nejvyšší soud podané dovolání podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. jako nepřipustné odmítl. Učinil tak v souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. v neveřejném zasedání.

14. Zcela na závěr je pak třeba uvést, že pokud dovolatel v závěru svého podání rovněž navrhl, aby mu Nejvyšší soud povolil odklad nástupu do výkonu trestu odnětí svobody do doby rozhodnutí o dovolání, předseda senátu Nejvyššího soudu pro takové rozhodnutí o odložení, resp. přerušení výkonu rozhodnutí podle § 265o odst. 1 tr. ř. neshledal (již s ohledem na způsob rozhodnutí o podaném dovolání) zákonný důvod.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí o dovolání není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 13. 12. 2017

JUDr. Jan Bláha v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alžběta Denkerová